

Hejsek 2

říjen 2017

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIII

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Splašené boty nás z Vraní skály donesly až za Rumcajzem. Naštěstí se podařilo všechny ševce zachránit, a my se tak mohli po císařské silnici vydat zpátky domů a přikusovat přitom pečeného žraloka, kterého nám na závěr přinesli malí. Pořádně si zkontrolujte všechny kapsy, žaludy jsou sice dobré do vzduchovky, ale ne do pračky.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám Zelímu vše nejlepší k narozeninám.

Haf! Haf! Haf!

Kdo bude mít kdy a s kým družinovky, to již velmi brzy oznámíme. Zatím nás, prosím, nechte ještě maličkou chvíli tajnůstkařit.

Haf! Haf! Haf!

O nejbližším víkendu výrazíme do Krušných hor na hrad Hauenštejn. Přibalte něco pracovního, abychom mohli přiložit ruku k dílu, a taky kus odvahy, kdyby přišla bílá paní. A hned týden po Hradu je Padesátka, takže proslápněte své pohorky!

Haf! Haf! Haf!

A vůbec, na stránce vpravo jsme přichystali všechny termíny až do konce školního roku. Zapište si je tedy do svých oddílových diářů, abychom s vámi mohli počítat!

Co budeme dělat my větší?

- 3. 10. Oddílovka (16.30–19.00)
- 6.–8. 10. Výprava na hrad Hauenštejn
- 10. 10. Oddílovka (16.30–19.00)
- 13. 10. Čaj (16.00–19.00)
- 14. 10. Padesátka nebo Výprava s mladšími
- 17. 10. Družinovsky (pravděpodobně v čase oddílovky, upřesníme)
- 18. 10. Družinovsky (pravděpodobně v čase oddílovky, upřesníme)
- 24. 10. Oddílovka (16.30–19.00)
- 26.–29. 10. Podzimní výprava
- 31. 10. Družinovsky (časy upřesníme)

A dále?

- 24. 11. Čaj (16.00–19.00)
- 25. 11. Listopadová jednodenní výprava
- 15.–17. 12. Vánoční výprava
- 12.–14. 1. Bruslení a hra po Praze
- 24. 2. Výroční výprava
- 29. 3. – 2. 4. Velikonoční výprava
- 20.–22. 4. Výprava (asi na Sázavku)
- 1. 5. Družinkové výpravy
- 11.–13. 5. Štítek táborníka
- 8.–10. 6. Poklad a voda

Tábor

Tábor proběhne tradičně první tři týdny v červenci. Letos z něj nebude možné odjet dříve.

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Naše plavba na Vraní skálu byla úspěšná, přes veškeré úskalí, které nás na cestě čekalo, jsme opět zdolali vrchol!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Pozor, ve **čtvrtek 16. 11. nebude schůzka!** Vedoucí budou v Šumperku, kde budeme sbírat inspiraci a nápady na hry a všelijaké oddílové aktivity.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Nezapomeňte si do svých oddílových kalendářů zaplat termíny výprav, které najdete v Pejskovi, abychom se potkávali v co nejhojnější počtu. V říjnu se můžete těšit na společnou výpravu se velkými.

Co budeme dělat my menší?

- 5. 10. Schůzka (17.00–18.30)
- 12. 10. Schůzka (17.00–18.30)
- 13. 10. Čaj (16.00–19.00)
- 14. 10. Společná výprava se staršími
- 19. 10. Schůzka (17.00–18.30)
- 26. 10. Schůzka (17.00–18.30)

A dál...

- 24. 11. Čaj (16.00–19.00)
- 25. 11. Výprava s rodiči
- 15.–17. 12. Vánoční výprava
- 13. 1. Výprava do ZOO
- 24. –25. 2. Výroční výprava
- 16.–18. 3. Víkendová výprava
- 1.–2. 4. Velikonoční výprava
- 11.–13. 5. Oddílové hry o štítek táborníka
- 9. 6. Poklad

Štěně

Námořní plavba na Vraní skálu

24. 9.

Sešli jsme se na Hlavním nádraží a nasedli jsme do vlaku, který nás s mírným zpožděním odvezl do Zdic. Tam na nás v přístavu čekala loď. Nalodili jsme se a vypluli směrem k Vraní skále. Cesta ale vůbec nebyla jednoduchá. Cestou jsme čelili bouřím, vichřicím a nájezdům pirátů. Jedna velká vlna nám do lodi přinesla množství mořské zvířeny, kterou jsme se následně snažili dostat zpátky do moře. S takovou kluzkou rybou to ale byl docela oříšek. Když jsme se rozhlíželi po okolních vodách, uviděli jsme v moři velké množství odpadků. To jsme nemohli nechat jen tak! Vyrobili jsme si pruty a odpadky jsme z moře vylovili. O kus dál jsme museli pomáhat velrybě, která uvízla na mělčině. Těsně pod vrcholem Vraní skály jsme zase zachraňovali vajíčka želviček.

Krátce po poledni jsme dorazili na vrchol Vraní skály, kde jsme se potkali s velkým oddílem. Po tak dlouhé cestě jsme byli pěkně vyhládlí, takže jsme si nalovili žraloky a pak si je opekli na ohni. Protože nám došli na lodi zásoby, museli jsme s obchodníkem směňovat mořská zvířátka za různé pochutiny. Posilnění a s plnými lodními zásobami jsme vypluli na cestu zpátky do Zdic. Cesta zpět byla klidnější a skoro

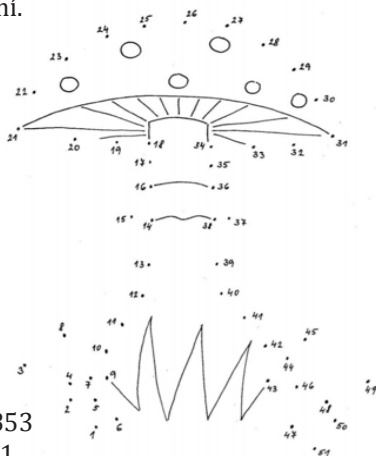

žádné přírodní pohromy už nás nepotrápili. Ještě než jsme dopluli do přístavu ve Zdicích, zkusili jsme si lovení nejrůznějších mořských tvorů. Někteří byli lehčí a zvládli jsme je ulovit sami, ale například na velrybu nás muselo být osm.

Vlak zpátky měl sice také trochu zpoždění, ale cesta nám při hraní her, nebo spaní uběhla rychle.

Co roste v lese?

V lese můžeš najít spoustu zajímavých věcí. Když spojíš tečky a zjistíš, co nám vyrostlo u stromu, dostaneš od Majdy nebo Týny nějaký ten bod do bodování. Další bod dostaneš, když zjistíš, kde máme v klubovně šátky na půjčení.

Kontakty:
Májka 725 807 853
Sára 728 739 631

Pejsek

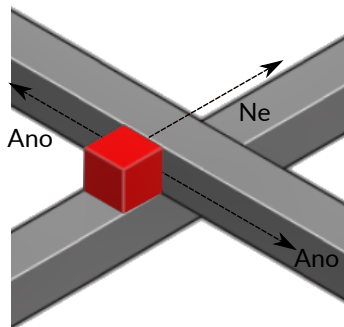
Ztracená krychlička

Pro starší od 6. třídy včetně

Krychlička se vydala z červeného políčka na výlet a ztratila se. Pomoz jí najít cestu zpět. Krychlička se může kutálet stále po stejné stěně a nemůže se překulit přes hranu. I tak se však dokáže vrátit. Řešení ukaž Pomerančovi a dostaneš pár bodů.

Krychlička se na křižovatce může vydat na dvě strany. Skrze stěnu však nemůže.

Zadání:

Retro kronika

Čekají nás Podzimky. Připomeneme si, jaké byly před čtrnácti lety, v roce 2003.

Podzimní výprava 2003

Odjezd byl dosti brzký, a tak někteří došli s jazykem na vestě. Naštěstí to všichni stihli. Vecpali jsme se do uličky vlaku do Budějovic Českých.

Na autobusovém nádraží při přestupu jsme měli hodně často, tedy jsme ho zaplnili hraním Čínské modlitby. Autobus nás vezl do Lhenic asi hodinu. Vyřídili jsme všechny pasažéry, jak jsme se později dozvěděli od jedné autobusové cestovatelky.

Drama nastalo po výstupu z autobusu. Nejprve jsme se vydali opačným směrem. Zjistili jsme to až po opuštění městečka. Po nalezení správného směru nás zmátla kaplička, která byla v mapě úplně jinde.

Všechno se ale k dobrému obrátilo. Našli jsme hledaný statek a ubytovali se v teploučku jeho bytu. Původně jsme chtěli přebývat na půdě, ale mrazy udeřili brzy. Po zkonsumování teplého čaje byla započata celo podzimková hra s monogramy.

Sobota, 25.10.2003

Po teplém čaji a buchtíčkách jsme vyrazili do Klukova. „Na Hlišáku“ jsme sehráli lýtý mičbiový boj. Cestou podzimní krajinou létaly bomby a knedlíky, sem tam se krajem prohnala povodeň a následně kraj vyschl a bylo tam jak na Sahaře.

Zapsala Háňa, redakčně zkráceno
jelikož Podzimky jsou příliš dlouhá výprava,
pokračování bude příště

Tajný rozhovor

Tajný rozhovor. Poznejte s kým byl. Řekněte to Máje (ale tajně, ať to nikdo neslyší). Když to uhodnete, získáte bod do bodování. Pozor! Na každý Tajný rozhovor máte jen jeden pokus. Člověk, se kterým je rozhovor udělán, dělá samozřejmě jakoby nic. Tak s kým je ten druhý?

Jaké je tvé nejoblíbenější táborové jídlo?

Asi smažák.

Odkud loupeš banán?

Od štopky.

Čteš celého Pejska?

Ne. Tak polovinu.

Jaký tábor se ti nejvíc líbil?

Mně se líbily dva. Zaklínač a Vynálezci.

Nejoblíbenější marmeláda?

To je mi zrovna jedno.

Co ti chybí v klubovně?

Nevím. Nic.

Co je tvůj nejoblíbenější předmět ve škole?

Volná hodina.

To se nepočítá.

Potom ještě přestávky. Možná, možná, možná, možná... tak dobře. Pracovky.

Jak vyrobit pitnou vodu

Toto je druhý díl příručky, kterou snad nikdy nebudete potřebovat. Věnuje se různým trikům a metodám, které ti mohou usnadnit přežití v nouzových situacích v divoké přírodě. Najdeš tu hlavně informace převzaté z americké vojenské a estonské partyzánské příručky. Pamatuj, že toto je příručka pro nouzové případy a na běžné výpravě do přírody není potřeba nic takového absolvovat.

Solární studna

Zkus si někdy vyrobit solární studnu. Potřebuješ na ni najít místo, na které většinu dne svítí sluníčko, a kde je vlhká hlína (když nenajdeš vlhkou hlínu, dá se to taky vyřešit, čti dále). Na takovém místě vykopej díru ve tvaru trychtýře, doprostřed postav otevřenou nádobu (okraje nádoby by ale měly být vyšší, než stěny trychtýře, aby nám do nádoby nepadala hlína). Celou díru zakryj průhledným igelitem (který po stranách zatížíš pískem nebo hlínou, důležité je, aby byl prostor pod igelitem uzavřen pokud možno neprodyšně). Doprostřed igelitu polož nějaké závaží (třeba kámen) tak, aby měl igelit také tvar trychtýře.

Studna funguje takto: Slunce svítí na vlhkou hlínu, ze které se vypařuje voda. Kapky vody se zachytávají na spodní straně igelitu a kapají do připravené nádoby s vodou.

Pokud máš k dispozici brčko, bužírku nebo nějakou čistou trubičku, můžeš svou past na vodu vylepšit tak, aby šlo vodu pít bez rozebírání celé studny – stačí jeden konec zastrčit do nádoby na vodu a druhý provléknout pod krajem igelitu ven.

Pokud je v okolí k dispozici nějaká zeleň, natrhej ji a vystel jí prostor kolem nádoby. V listí a rostlinách bývá více vody než v hlíně, takže solární studna bude rychlejší. Dej si ale pozor na jedovaté rostliny.

Pokud si chceš přečíst víc o tom, jak přežít, podívej se na příručku k přežití (je k dostání i jako mobilní aplikace). Je sice anglicky, ale je tam spousta obrázků a použil jsem ji i pro sepsání tohoto článku: <http://vpr.red/survivalManual>

Neznámé šifry a jak na ně

V této rubrice si postupně ukážeme několik rad a postupů, jak nakládat s neznámými šiframi.

Šifry z minulého dílu by vám neměly dělat potíže. U starších se jednalo o šifru první poslední, tedy stáčilo číst střídavě první a poslední písmenko. U mladších bylo potřeba vzít první písmenko z názvů jednotlivých obrázků.

Šifra pro starší do stupňů (6.–9. třída)

ALE LES ASI SE HRNE V OTEP

Šifra pro mladší (1.–5. třída)

R+1, M+3, P+2, Z+1, R+4, J+5, A+4

Otázky ze života klubovny

Správnou odpovědí na otázku z minulého Pejska bylo jedenáct schodů.

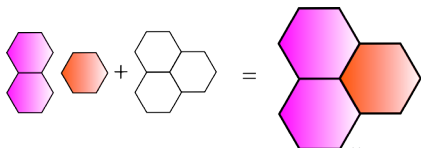
Tentokrát se ptám: Od kterého autora máme v oddílové knihovně celých 29 knih?

Odpovídejte Samaře.

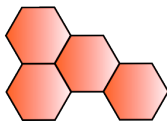
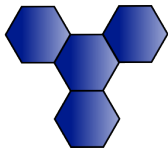
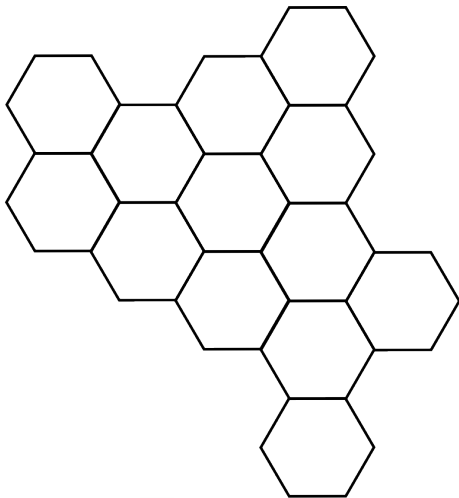
Šestiúhelníky do 5. třídy

Před sebou vidíš pole z šestiúhelníků, pod nímž jsou umístěny jeho části. Tvým úkolem je, části do pole rozmístit tak, aby ti žádná část nezbyla a aby bylo celé pole zaplněno. Příklad správného zaplnění vypadá takto:

Kdo ukáže správně vybarvené pole Štěpánovi, dostane nějaký ten bod do bodování.

Cestopis z Bulharska

Pátek 18. 8.

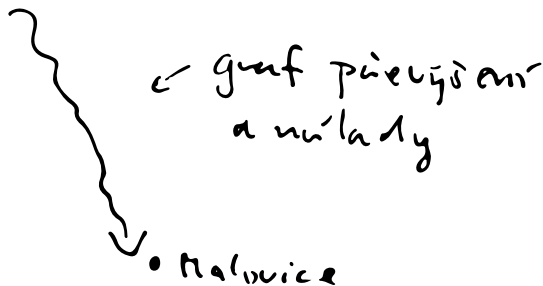
Vstáváme nechutně brzo (před východem slunce). Stoupáme po značce do úmorného kopce kolem dalších jezer, až konečně vyšplháme k tomu sedmému. Na místní vyhlídce se kocháme pohledem na všech Sedm jezer (úspěšně) a hledáme kešku (neúspěšně). Po krátkém odpočinku lezeme dál do kopce, když v tom si Samara uvědomí, že nechala na vyhlídce foťák. Běží tedy zpět a zbytek svačí u hromosvodu se zvonky.

Po Samařině návratu pokračujeme v cestě, v dáli vidíme hřeben, po kterém si chceme, oproti cestopisu, jehož trasu kopírujeme, zkrátit cestu. Na jednom z vrcholů potkáváme Bulhary, kterých se chceme zeptat, zda to přes hřeben jde. Jeden z nich sice umí trochu Polski, ale moc si nerozumíme. Po chvílce společného dumání nad mapou se loučíme s tím, že nám třeba pomůže někdo jiný.

Jako by těch patálií s foťáky ten den nebylo dost, při jedné z dalších kochacích pauz Jenda zjistil, že si ten svůj rozbil. Tedy, naštěstí jen objektiv, ale stejně je pochopitelně značně rozladěn (Jenda, ale vlastně asi i foťák). Pokračujeme ale dál z kopce a v dáli se rýsuje začátek hřebene, námi přejmenovaný na Matterhorn. Odhodláni si chytře zkrátit cestu scházíme ze značky. K našemu překvapení a zklamání ale přicházíme

k hlubokému srázu, který nás od hřebene odděluje. Posilňujeme se svačinou – a v tom se na obzoru objevil nějaký člověk, nepochybně mířící k nám. Když k nám dorazil, dobrou angličtinou nám sdělil, že ho cestou potkali ti Bulhaři, z nichž jeden uměl trochu Polski, a prozradili mu, že bychom se rádi poradili o trase. Cestu přes rokli na Matterhorn nám vymluvil, prý je velmi nebezpečná – radši máme sejít na Malovici (což veleb i cestopis), která je prý jednou z nejkrásnějších chat v Bulharsku, a že další den nesmíme minout strašidelné Spooky jezero. Pak se s námi rozloučil a odběhl.

Pustili jsme se tedy do táhlého klesání do Malovice. Bylo stále tepleji, kolem tekly potůčky a naše kolena plakala.

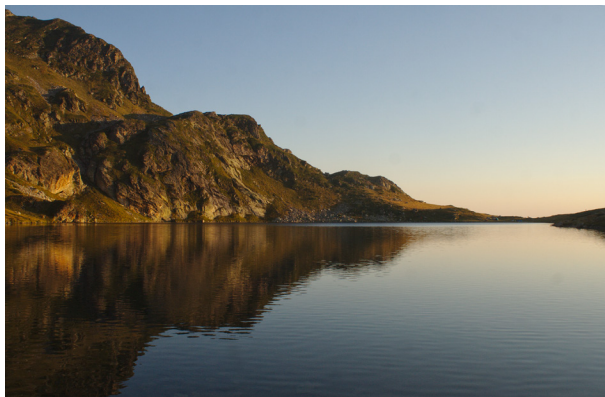

Po několika hodinách jsme vyčerpaní dorazili k Malovici. Váháme, zda zde opravdu nepřespat, ale je tu hodně lidí a to nás odrazuje. Pokračujeme tedy dál – do táhlého kopce nahoru. Utěšujeme se tím, že k prvním jezerům v mapce by to mělo být jen asi 1,5 km.

Cesta vzhůru je strašná – jsou tam kameny, potoky, místy vedro, místy zima, kleč... no prostě každý nepřítel stoupání, co si umíte představit. Přední voj se v mírnější části kopce vydal ultimátní zkratkou po šutrech a skončil ztracen v kleči. Naštěstí se pak obě části skupiny opět shledaly. Když už jsme mysleli, že dál nedojdeme, objevili jsme několik menších jezírek. Vedle nejmenšího rozbíjíme tábor. Večeříme, holky se koupou v jezeře, zaléháme a Eliška se Samarou zkoumají hvězdičky.

(z Jendových poznámek přepsala Samara)

Kontakty:

(Kontakty na Májku a Sáru najdete u mladších)

Jenda (799 790 244)

Pomeranč (720 358 010)

Samara (733 210 214)

Vosa (720 368 688)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz

